

I'll give you a stupid example.

Imagine if you were capable of
an intelligent one.

BİR GILLETTE ÖRNEĞİ

Mesafe, kılık değiştirme ve denetleyen kadın üzerine.

SÖZ GELİMİ,

İletişim öteden beri belli bir formüle yaslanmıştır.

Söz gelimi.

İki masum kelime.

Zararsız ve nazık görünen ama olağanüstü bir üstünlüğü olan iki kelime: insanın, izin istemeden bir başkasının toprağına girmesini sağlarlar.

Biri söz gelimi dediğinde, amaç nadiren örneğin kendisidir.

Amaç mesafedir.

Çünkü insanlar kendilerini bir sorunun karşısında açıkta görmekten hoşlanmaz. Kendi adlarının bir zaafa, bir hataya ya da bir çelişkiye iliştilirildiğini duymaktan hoşlanmazlar.

Ama aynı şeyleri, başkasına ait olduklarında seyretmeye dünden razıdırlar.

Böylece iletişim dikkate değer bir kestirme yol icat etti.

Şöyle deme:

“Sen bunu yapıyorsun.”

Şöyle de:

“Söz gelimi, bir adam düşün ki...”

Ve savunmalar anında düşer.

Dinleyen hikâyeyi izler.

Karakteri inceler.

Durumu yargılar.

Belki güler bile.

Farkına ancak sonra varır.

Karakter hiçbir zaman başkası değildi.

Karakter dinleyenin kendisiydi.

Örnek, gerçeğin büründüğü bir kılıktan ibaretti.

En iyi iletişimciler bunu hep bilmiştir.

Fikirler nadiren ön kapıdan girer.

Yan girişleri tercih ederler.

SÖZ GELİMİ,

İnsan ilişkileri her zaman örneklere dayanmıştır. Hele kadınlarla erkekler arasında.

Erkekler yüzyıllardır kullanıyor onları.

Söz gelimi, deniz kıyısında yaşadığımızı düşün.

Söz gelimi, beş yıl daha erken tanışmış olduğumuzu düşün.

Söz gelimi, New York'a taşındığımızı düşün.

Söz gelimi, birbirimize ait olduğumuzu düşün.

Bu cümlelerin hiçbirisi gerçeği tarif etmez.

Mimariyi tarif ederler.

Kelimelerle kurulmuş geçici yapılar.

Kanıt gelmeden önce ihtimalin içeri alındığı odalar.

Erkekler bu odaları sever.

Çünkü hayal etmek inşa etmekten ucuzdur.

Hayalin içinde her proje işler.

Her yolculuk başarıyla biter.

Her kadın anlar.

Her sonuç olumludur.

Sonra, er ya da geç, gerçeklik gelir.

Ve gerçeklik çoğu zaman bir kadın biçiminde gelir.

Zeki bir kadın dinler.

Çok zeki bir kadın değerlendirir.

Üstün bir kadın denetler.

Aradaki fark da hatırı sayılır.

Sıradan bir sohbet değerlendirmeden sağ çıkabilir.

Bir proje eleştiriden sağ çıkabilir.

Bir yanılsama denetimden asla sağ çıkmaz.

Zeki bir erkeğin, bir gelecek mi kurduğunu yoksa yalnızca bir fanteziyi mi süslediğini keşfettiği an genellikle tam da o andır.

Cevap çabuk gelir.

Kadınlar hemen her zaman saniye başına ücret alır.

Asla saat başına değil.

SÖZ GELİMİ,

Yıllarını açıklamalar kurmakla geçirmiş bir adam düşün. Stratejiler.

Senaryolar.

Modeller.

Mimari.

Gerçekliği makul göstermek için tasarlanmış koca koca sistemler.

Sonra bir gün, zekâsı adamın kurduğu sistemin boyutlarını aşan bir kadınla karşılaşır.

Dramatik bir biçimde değil.

Saldırganca değil.

Yalnızca, kendiliğinden.

Kadın dinler.

Gözlemler.

Bekler.

Sonra bir soru sorar.
Basit bir soru.
On yıllık zihinsel inşaatı on saniyede çökerten türden bir soru.
O noktada alışılmadık bir şey olur.
Adam inşa etmeyi bırakır.
Planlar birdenbire cazibesini yitirir.
Çizimler gereksizleşir.
Hesaplar süse dönüşür.
Mimari ortadan kalkar.
Proje doğruca çöp sepetine gider.
Yenildiği için değil.
Aşağılandığı için değil.
Sonunda bir şeyi anladığı için.
Örnek hiçbir zaman varsayımsal olmamıştı.
Örnek kendisiydi.
Alıştırma kendisiydi.
Vaka çalışması kendisiydi.
Ve karşısında duran kadın onun hayal gücüne girmemişti.
O, kadınıninkine girmişti.

Ferdinando